

RETSFORBUNDETS PRESSE

VEJEN FREM

53. ÅRGANG NR. 25 11. SEPTEMBER 1987

Pengenes valg

Hvis en politiker bliver grebet med hånden i statskassen, er han korrupt. Hvis en politiker nægter at redegøre for, hvorfor han henter sine agitationspenge i en valgkamp, eller hvis beløbet overstiger en vis grænse, er han korrupt ifølge loven i USA, Vesttyskland og en række andre demokratiske lande. Dog ikke i Danmark....

I årenes løb er forslag fra SF, Retsforbundet og de radikale om offentlige partiregnskaber blevet afvist af et flertal i Folketinget. De konser-

vative, Venstre og CD nægter at oplyse vælgernes om de millionbeløb, de får fra erhvervsorganisationer, koncerner, firmaer og kapitalinteresser. At en eller anden grund vil de ikke opgive navnene på bagmændene.

Så er man anderledes åben på den anden side. LO og fagforeningerne poster millioner af kroner i såkaldte "arbejderpartier": Socialdemokratiet, SF og DKP. Ligesom i arbejdsgiverorganisationerne tvinges alle medlemmer, som ikke sympatiserer med de pågældende partier, til at punge ud til deres politiske modstandere. I Storbritannien har man lovgivning imod denne samvittig-

hedsvang.

Det har vi ikke i Danmark, hvor et flertal i Folketinget anser det for "demokratisk" og derfor har afvist forslag fra Retsforbundet, Fremskridtpartiet og de radikale om, at medlemmer af erhvervs- og fagorganisations kan fritages for at betale tvangsbidrag til politiske partier.

På den anden side kan Folketinget godt se, at det er skidt, når partierne bliver afhængige af bidrag fra særinteresser. Det var i hvert fald den officielle begrundelse for, at Tingets partier - mod stemmerne fra Fremskridtpartiet og VS - besluttede at tage selv af statskassen

og bevillige hinanden millioner af kroner til formål, de ikke behøver at aflægge regnskab for.

I denne valgkamp har vi set sandheden: At aldrig har de beløb været større, som en række partier modtager fra deres sponsorer i organisationerne og erhvervslivet. Aldrig har deres afhængighed af til dels hemmelige særinteresser været større. De forventer selvfølgelig at få noget - meget - for deres penge. På skatteydernes og helhedens bekostning.

De politiske partier gramser til sig af stats-

kassen og supplerer i fedt omfang med penge fra kapital- og organisationsinteresser til forloren agitation og stemmekøb.

Efter min opfattelse er disse tilstrande korrupte og uværdige. Det tror jeg faktisk også, at de allerfleste vælgere mener. De kan gøre noget ved det, ved at stemme på de partier, som konsekvent modsætter sig statsliskud til partierne, som kræver offentlige partiregnskaber, og som vil have tvangsbidrag til partierne forbudt.

Retsforbundet er en af mulighederne. Ib Christensen

Ja til reklamer i TV!

Med oprettelsen af TV-2 bliver Danmarks Radios monopol i nogen udstrækning brudt - og det er godt. Til gengæld har vi fået et nyt og værre reklamemonopol, sagde tidligere folketingsmedlem for Retsforbundet Alfred Hansen på partiets valgpressemøde på Christians-

borg tirsdag.

De mange lokale radio- og TV-kanaler kan ikke fortsat leve med den nuværende usikkerhed med hensyn til finansiering gennem reklamer.

Det er det rene hykleri, når man ikke i Folketinget kan samle et flertal for legalisering af reklamer i de elektroniske medier. Det er åbenlyst, at "skjult" reklamefinansiering allerede findes i stort omfang.

Retsforbundet vil ikke medvirke til en offentlig finansiering af lokale radio- og TV-stationer, men vil have brudt det nuværende reklamemonopol, og vi vil have skabt ligestilling mellem de elektroniske medier og den skrevne presse med hensyn til reklamemuligheder i en kommende finansieringsreform, sagde Alfred Hansen

Stadig brug for Retsforbundet

Retsforbundet fik et dårligt valgresultat, det skal der ikke lægges skjul på. Men Retsforbundet er ikke slået af marken.

Vore folk har lavet et formidabelt stykke arbejde - tak for det - men det har ikke kunnet opveje, at Retsforbundet af medierne, fra staten, er blevet udnævnt til at tabe, og vi har derfor ikke haft den bevågenhed, som vi fortjener. Tendensen har også været, at folk har haft vanskeligt ved at overskue de mange partier og derfor valgt den lette løsning - at gå til blokkene.

Vi må nu ud og skaffe flere af vore vælgere som nye medlemmer. Vi skal ud og slås fra nu og til næste valg. Vi må pudse vores image af som grå, støvede mænd og demonstrere, at Retsforbundet har en helstrøbt og idérig politik på alle områder. En politik, der kan tåle nederlag. Politikken bliver ikke mere forkert af det.

Det folketing vi har nu, er ikke blot grumset, men storplettet. Folketinget får uhyggeligt svært ved at samarbejde. Der havde virkelig været behov for Retsforbundet til et fornuftigt samarbejde. Fortsætter blokpolitikken - og det ser det ud til - bliver arbejdet i Folketinget kaotisk.

Der er måske endnu mere behov for Retsforbundet end nogensinde.

Poul Gerhard Kristiansen

Læs inde i bladet:	
Reklame for reklame	side 2
Grønlands frihed	side 3
Dansk fiskeri	
- udenfor EF	side 4
Grønne overbud	side 5
Fattigdommen i Danmark	side 8

Frihed og Fritid

Folmer Blaabjerg skriver i Vejen Frem nr. 20 om "Mere fritid - til hvad"? Han efterlyser andre, som har gjort sig lignende tanker som han om hvordan man - med den om sig gribende teknologi og deraf øgede fritid - skal finde formåltig beskæftigelse og udnyttelse af fritiden.

Jeg melder mig gerne, da spørgsmålet også har optaget mine tanker, men jeg har ikke rigtigt kunnet udforme det i retstatspolitik. Nu er der jo flere slags fritid - nedsat arbejdstid og så den fritid man har som følge af arbejdsløshed. Det sidste er meget alvorligt, og menneskeligt set uacceptabelt og skaber som bekendt mange sociale problemer. Problemet løses ikke bare ved understøttelse og bistandshjælp, det er vist kun nogle få, der nyder den frihed, de har som følge af arbejdsløshed. Angående dette kan jeg henvise til "Det frie Aktuelt" den 8.8., hvor formanden for Jord- og betonarbejdernes fagforening Svend Carlsson i København fortæller om en undersøgelse, de har sat i gang, som viser, at deres arbejdsløse medlemmer, som udgør 25 % af 4000, mest af alt netop ønsker arbejde. Hvad der gælder arbejdsmandenes ofte monotone og opslidende arbejde, er nok i endnu højere grad tilfældet for folk med højere uddannelse. Regeringen gør jo alt for lidt for de mennesker, som samfundet har henvist til

en ørkesløs fritid, og fagbevægelsens holdning er utvetydig - der er ikke brug for arbejde, som ikke kan lønnes - hvis det alligevel udføres, er der tale om skrubrakkeri.

I "Ekstra-bladet" fra 7.8. beskæftiger en ungdomsarbejdsløse Jens Bodstrup sig med spørgsmålet. Han siger bl.a.: "Vi, der skal overtage dette samfund, vil således mindeligt bede om retten til at vælge hvilket samfund, vi vil have. Vi vil have lov til at sige nej til en vækstsfilosofi, der truer med at ødelægge vore eksistensbetingelser allerede inden vore børn kommer til. Vi vil prøve, om vi kan skabe nogle samfundsformer, der ikke gør det nødvendigt at henslæbe tilværelsen med lægeordneret stesolid. Et alternativ, der bygger på kulturelle eller lokale netværk, hvis indhold kan være alt fra almindelig hjælpssomhed, fællesskab og kreativt samvær til småproduktion, der ikke begynder sig af markeds mekanismen, f.eks. økologiske landbrug og genbrugsprodukter. Vi arbejdsløse kunne være kernen i sådanne netværk".

Jens Bostrups tanker og initiativ fortjener i høj grad at støttes - hvor hele dette problem med en meningsfuld tilværelse for vor ungdom ligger i ragnarok.

Med hensyn til de nævnte små økologiske landbrug ligner dette også det, som Folmer Blaabjerg er inde på sidst i sin artikel. Jeg

Hele Danmarks Radio

EF-modstandernes lytter- og seerforbund's styrelsesmøde den 16.8.87 har vedtaget følgende udtalelse:

Danmarks Radio var

LYS - KRAFT - VARME
GUNNAR NOESGAARD

Auf. elektro-installatør
Frydensbergvej 24, 3660 Stenløse
Telf. 02-17 01 60

PETER og JØRGEN STARCKE Aps.

Kristiansgade 2, 7430 Ikast
tlf. 07 15 10 23

Tilbehør til tekstilindustrien

mener ligesom F.B., at små landbrug, som han beskriver dem, ville være en løsning for en meningsfuld tilværelse for øget fritid - også for arbejdsløshed - så længe samfundet har den at slås med.

Men her kan Retsforbundet så komme ind med sin politik, vi siger jo, at fri adgang til jord på jordrente vilkår kan afskaffe arbejdsløshed. Der vil nok gå nogle år, inden dette mål kan nås, også selv om Retsforbundet kommer i Folketinget. Også derfor mener jeg, at vi f.eks. i et valgoplæg må give udtryk for, hvordan man kan give vores ungdom en meningsfuld tilværelse, hvor de ikke føler sig sat til side eller overflødige i samfundet.

Det er mit skøn, at uddeling af grundskylden til alle, i lige store dele, kan være med til at skabe forståelse for, at vi alle er i samme båd, og er regnet for lige meget i samfundet - en solidarisk helhed med lige muligheder til udfoldelse. I et samfund, hvor teknologien giver os mere fritid, vil også jorden stige i værdi på dette grundlag - vel at mærke, hvis ikke samfundsmoralen nedbrydes på grund af ulige vilkår. Så de gode græder og de onde ler.

Små landbrug som fritidsbeskæftigelse vil navnlig være godt for familier med børn, hvor voksne og børn kan være sammen i arbejdet. Det er efter min mening den bedste form for opdragelse, og vil spare samfundet for megen kriminalitet.

N.H. Nederland

deltage i planlægningsfasen, og brugerorganisationerne, lytter- og seerforbundene, har haft mulighed for medindflydelse. Alt dette er fjernet i den nye lov - og udover den nye bestyrelse er der nu kun et navn - d.v.s. et klagenævn, som er udpeget af kulturministeren.

Derudover er amtsprogramudvalgenes indflydelse fjernet fra den landsdækkende radio og indskrænket til regionalområderne.

Netop når der nu lukkes op for reklamer m.m., er det vigtigt, at forpligtelsen til alsidighed ikke udviskes, men hvordan skal en folkelig kontrol med denne forpligtelse kunne udøves efter den nye lov?

Else Hvidtfeldt Rasmussen

Reklame for reklame

Er reklame forenende? Det mener Ejnar Pedersen, som på en løbeseddel opfordrer til at standse reklameforening og bl.a. foreslår en begrænsning af erhvervsvirksomheders reklamebudget som en fast procentgrænse af omsætningen.

Fra Retsforbundets folketingskandidater på Fyn hedder det i en udtalelse til offentligheden, at reklameudgifter ikke mere skal være fradragsberettiget i virksomhedernes skateregnskab.

Begge synspunkter har ofte været debatteret, både i pressen, på møder og folk imellem. Emnet er dog af en sådan karakter, at synspunkterne, og dermed konklusionen blandt Retsforbundets medlemmer, næsten har været givet på forhånd - nemlig at reklamer er en del af varens produktionsomkostninger og som sådan en udgift, der - i lighed med alle andre produktionsomkostninger - er fradragsberettiget. I modsat fald vil varens pris blive forhøjet med reklameomkostningerne, hvorved man så blot har flyttet den påståede skattenedsættelse fra forbrugerne til en skatteforhøjelse hos producenterne, som i princippet også skal udrede medarbejdernes skat over løn- og omkostningerne. Dertil kommer en unødvendig stigning af momsen på varens forøgede udsalgspris. Det er forøvrigt vanskeligt at definere reklame. Hvad med skilning på facader og biler, uddeling af kuglepenne, balloner og nøgleringe m.m.m. I nogle tilfælde bevæger reklamen sig over i nærheden af repræsentationsudgifter, som nu kun kan fratrækkes i begrænset omfang. Bureaokrati og kontrolforanstaltninger forøges unødigt. Men hvad værre er: Konkurrenceevnen forrykkes mærkbart til fordel for større erhvervsvirksomheder og til ugunst for de mindre, hvis fradragsretten afskaffes. Og her røkkes helt fundamentalt ved Retsforbundets hidtidige politik: Et frit erhvervsliv.

For hvad er reklamens formål? Den skal gøre forbrugerne opmærksom på ens produkt, og formål allervigtigste

er at skabe et behov for produktet. Men her kan Retsforbundet så komme ind med sin politik, vi siger jo, at fri adgang til jord på jordrente vilkår kan afskaffe arbejdsløshed. Der vil nok gå nogle år, inden dette mål kan nås, også selv om Retsforbundet kommer i Folketinget. Også derfor mener jeg, at vi f.eks. i et valgoplæg må give udtryk for, hvordan man kan give vores ungdom en meningsfuld tilværelse, hvor de ikke føler sig sat til side eller overflødige i samfundet.

Det er mit skøn, at uddeling af grundskylden til alle, i lige store dele, kan være med til at skabe forståelse for, at vi alle er i samme båd, og er regnet for lige meget i samfundet - en solidarisk helhed med lige muligheder til udfoldelse. I et samfund, hvor teknologien giver os mere fritid, vil også jorden stige i værdi på dette grundlag - vel at mærke, hvis ikke samfundsmoralen nedbrydes på grund af ulige vilkår. Så de gode græder og de onde ler.

Små landbrug som fritidsbeskæftigelse vil navnlig være godt for familier med børn, hvor voksne og børn kan være sammen i arbejdet. Det er efter min mening den bedste form for opdragelse, og vil spare samfundet for megen kriminalitet.

N.H. Nederland

deltage i planlægningsfasen, og brugerorganisationerne, lytter- og seerforbundene, har haft mulighed for medindflydelse. Alt dette er fjernet i den nye lov - og udover den nye bestyrelse er der nu kun et navn - d.v.s. et klagenævn, som er udpeget af kulturministeren.

Derudover er amtsprogramudvalgenes indflydelse fjernet fra den landsdækkende radio og indskrænket til regionalområderne.

Netop når der nu lukkes op for reklamer m.m., er det vigtigt, at forpligtelsen til alsidighed ikke udviskes, men hvordan skal en folkelig kontrol med denne forpligtelse kunne udøves efter den nye lov?

Else Hvidtfeldt Rasmussen

er, at flytte markedselementer. I langt højere grad end at skabe forøgede behov. I vort nuværende skatte- og afgiftsplagede samfund er mulighederne herfor jo også stærkt begrænset. Reklamen er altså en fundamental forudsætning for ønsket om et frit erhvervsliv under fri konkurrencevilkår, og derfor også nødvendig for at modvirke monopol- og prisaffatter.

Det er livsvigtigt for mindre virksomheder, og da især for helt nye, at reklamere for deres produkter. Men større og indarbejdede virksomheder med kendte produkter vil få kæmpefordele ved ændring af de nuværende fradragsregler - alene i kraft af deres mulighed for storproduktion. Omfanget af reklamens nødvendighed bestemmes af mange faktorer, men behovet er forholdsvis størst i mindre virksomheder - regnet i procent af omsætningen.

Begrænsningen af reklamer sættes af de givne konkurrencebetingelser. Reklamebudgettet kan selvfølgelig ikke forhøjes udover hvad en konkurrencedygtig prisfastsættelse betinger på et frit marked. Her ligger der altså en naturlig begrænsning. Så kan man selvfølgelig diskutere, om denne begrænsning er nok. Men det kan ikke være anderledes, hvis man tilslutter sig Retsforbundets ønske om et frit erhvervsliv med lige muligheder.

Så er vi tilbage ved udgangspunktet på denne artikel: Er reklame forenende? Ja, det er den... Ligesom al anden aktivitet og udfoldelse, som vi mennesker foretager os på denne jord.

Men det er et helt andet problem, som bl.a. skal løses gennem forskning og efterfølgende oplysning, som skal lære os at færdes på denne jord på en måde, så vore efterkommere kan overtage den i en stand, som giver dem samme livsmuligheder som os. Også med et frit erhvervsliv og lige konkurrencemuligheder.

De bringer sikkert mange nye produkter på markedet. Produkter, som vil slå vore gamle travere ud. - Hvis de får muligheder for det forstas.

Kurt Schultz

Grønlands frihed

Det er underiden forstemmende at møde meningsfæller. Det kan rumme fælder!

Umiddelbart efter valget i 1973, hvor Retsforbundet efter 13 år "uden for" atter fik plads i Folketinget, var der tilsyneladende en overensstemmelse mellem os og Fremskridtsfolk, som ikke på forhånd var åbenbart: et ønske om frihed og selvbestemmelsesret i vid udstrækning for Grønland/grønlændere.

Det varede dog - naturligvis - uendeligt kort med glæden over dette. Den korte mellemtid brugtes forvrigt absolut ikke til sejrfeest. Vi vidste dels vel, at bibelsk tale om "glæde i Paradis" var malplaceret. Der befandt vi os ikke, men på Christiansborg, altså aldeles jordeligt - omend vor glæde over Retsforbundets genplacering i Folketinget var ubetinget. Men vi "lugtede" (snusede, burde det vel hedde) snart lunten. Den nedladende, diskriminerende, ja, racismedadende motivkreds, der senere skulle vise sig at blive en forfærdelig salgsvare (på prøve?) for Fremskridtpartiet. Noget, vi senere har

hørt udtalt om andre befolkningsgrupper i vort rige med ordene, om, at "de yngler jo som rotter" som argument for, at "de skal smides ud af landet".

Om rotter kan meget siges, og det meste er vel både blevet skrevet og sagt. Ren gentagelse er det da også at minde om, at disse pattedyr i reglen er kloge nok til at forlade en synkende skude. Vi har i Retsforbundet halt personer placeret, der i nedadgående tider har forladt os - og er rendt til andersteds, hvor der forekom at være nemme muligheder, hvis blot tungen fik en anden tale. Det fik den - men om klogskaben rækker så vidt, at de atter forlader en senere synkende skude - en skude, der ville frem, men kommer ned, tilsyneladende, vil nok være stærkt individualistisk bestemt. Opportunismen vil velsagtens have overvejende sandsynlighed for sig, når den nu engang har "drevet værket tilforn".

Nuvel, det skulle vise sig, at Fremskridtpartiets ønske for Grønland alene var baseret på en kombination af

den opfattelse, at "det er en dårlig forretning for Danmark at opretholde dette landområde - så lad os komme af med det" - og så den renlivede racisme i forhold til eskimoer.

Det var ikke og er ikke argumenter, Retsforbundet kan have den fjerneste sympati med! Vor politik var og er: frihed for Grønland mod dansk overadministration og fejlagtig handels- og produktionsudfoldelse i statslig regie.

Nogle af disse mål er under opfyldelse, efter at Hjemmestyret er opbygget og har overtaget stadig flere opgaver fra Ministeriet for Grønland (bl.a. Den kongelige grønlandske Handel og Grønlands tekniske Organisation). At også Hjemmestyret under de nye tidernes tilstand har begået fejldispositioner som tidligere den danske stat, er naturligt nok. Ingen er vel fejlfri, og begyndervarskelighederne er en naturlig svaghed. Men det er vigtigt og rigtigt, at kompetencen er blevet flyttet nordpå i vid udstrækning!

Niels Mølgård

Hvad med kulturen?

Hvis man i Retsforbundets arbejdsprogram står op under kulturpolitik, ser man, at partiets holdning i så henseende er, at kulturen og kunsten skal klare sig selv uden offentlig støtte. Denne holdning er der i og for sig ikke noget mærkeligt i, idet den jo fader godt i tråd med Retsforbundets øvrige opfattelser om statens og samfundets opgaver. At afsnitte udformning også kan tolkes i retning af, at arbejdsprogrammets vise tædere ikke har orket at tage yderligere stilling til problemet, skal jeg i dette tilfælde undlade at uddybe nærmere. Et står imidlertid fast:

Et dansk kultur- og kunstliv uden støtte udenfra under en eller anden form, vil blive endog meget fattigt. Kulturmagere vil naturligvis også gerne have andet end tørt brød og vil derfor lave ting, som flest mulige vil betale for at få. Der vil kun i yderst få tilfælde være et sammenfald mellem salgsmulighed og kvalitet - er man i tvivl om rigtigheden i min påstand, kan man jo prøve at spørge sig for om arten af de film, der udlæjes i den nærmeste videoforretning, eller undersøge hvilke

teaterforestillinger der først er udsolgt hos Arta. Det er derfor nødvendigt, at kulturlivet tilføres penge udefra, hvis ikke udbudet skal ende med at være en lind gråd, som ikke gør nogen rigtig tilfredse og ej heller frastøder nogen - en udvikling som man kan se i mange af de programmer, som allerede i dag udsendes i Danmark's fjernsyn og som er meget fremherskende i de programmer, som i dag udsendes fra Sateelit-TV.

Nu vil de niere garvede retsstatsfolk, hvis de ikke allerede er stået af, her indvende: Vores politik går ud på, at borgerne skal have så mange penge i lommen som muligt, således at han har mulighed for det frie valg, og der skal ikke slide en ekspert til at bestemme, hvad jeg skal se i mit TV og i mit teater o.s.v. Nej, det er da også rigtigt, men når musikken og de udenlandske serier og musicals har fortrængt alt andet, hvor er så det frie valg for den, som ønsker noget andet.

Der har i den sidste tid været snakket meget om at kunne anvende private sponsorer til at hjælpe med til at betale til den betrængte

kultur. En udvikling som jeg på det kraltigste må råde til at tage afstand fra. Og hvorfor nu det? Jo, denne kapitaltlynning vil som alt andet være en ekstra skat. De private firmaer, som skal tage hensyn til profit, vil kun sætte projekter, som i forvejen har stor mulighed for at klare sig, f.eks. manglør der ikke penge i eltilførsel. De svagere ting, som ikke appellerer til det helt store publikum, vil kun få støtte fra banker og kreditforeninger og andre halvoffentlige institutioner, der har brug for at reparere et lidt halvblakket image. Og pengene kommer enten fra for høje varepriser eller for høje renter. I begge tilfælde har det enkelte individ ikke haft en dødt indflydelse på, hvilken måde han har ønsket kulturen støttet. Så lad da hellere staten støtte lidt hist og pist.

I hvert fald må Retsforbundet, som byrster sig af at have Danmarks bedste og mest fornuftige politik, tage en debat om spørgsmålet og den skulle helst munde ud i noget mere end blot to linier i vort arbejdsprogram.

Arne Bruun Nielsen

HVORFOR?

Siden den 10. januar 1984 har vi ønsket os - arbejdet for - et 8. september 1987. Og det fik vi. Et af de mange spørgsmål, der med rette kan stilles nu er, hvad skal vi bruge den 8. september til?

Inden man besvarer det spørgsmål, bør alle bevare besindelsen. 8. september-resultatet, herunder hele arbejdet - både det politiske og organisatoriske i alle partiets led op til den 8. september må analyseres grundigt og fordomsfrit i sammenhæng.

Naturligvis kan 8. september bruges i kommende tid. Og helst bruges af os alle. Hvis det skal være tilfældet, er tiden ikke inde til hastende beslutninger. Alle skal være med i beslutningsprocessen og forstå den.

Lad os stille spørgsmålet: Hvorfor gik det, som det gjorde den 8. september. Jeg vil bede om, at vi inden vi svarer og siger: derfor - at

vi har gennemtænkt "derfor" overmåde meget igennem.

Jeg tror ikke, at Retsforbundets situation lader sig forklare med en ensidig løsning, som bæredygtigt resultat.

Det er uhyre vigtigt, for partiets fremtid, at alle synspunkter i henhold til arbejdet - politisk og organisatorisk - siden den 10. januar 1984 bliver hørt. Ingen initiativer bør besluttes, før alle har haft mulighed for at udtale sig. Et spørgsmål, der har trængt sig på og trænger sig på med stor styrke nu efter den 8. september: Har Danmark brug for Retsforbundet? Og hvordan?

Af al min inderlighed til partiets historie og fremtid, vil jeg anmode om stor tilslutning til landsmødet 31. oktober - 1. november 1987 på Borris Landbrugsskole.

Med venlig hilsen
Henrik K. Munkholm
landssekretær

Kortslutning

I Politiken "Penge" 28.8. skriver Jacob Møllerup om svensk kæmpe-devaluering på 16% i 1982 med succes. Det er rigtigt, at Sveriges økonomi siden 1983 har haft en gunstig udvikling.

Om det var for devalueringen eller andre forhold, er diskutabelt.

Nok så væsentlig var en stram svensk lønpolitik med 0,9% stigning mod Danmarks 4,7%. Hertil kom den langt større eksport (Volvo - Saab) end den danske, hvor dollaren steg 24% i 1984 og 40% i 1985 i forhold til EMS.

Endvidere at verdensmarkedets priserne for Sveriges næsten usælgelige malm- og skovprodukter, især papir og pulp, steg væsentlig fra 1983. Alene lager-tømningen skæppede godt i valutakassen.

Uroen i verden gavne de Sveriges store våbenindustri og salget af våben-tilknyttede varer, det berømte svenske stål, SKF-kuglelejer m.m., har ydet sit bidrag, mens uroen gik ud over Danmarks eksport af civile varer.

Mange lande har lavet kæmpe-devalueringen, men uden gunstigt resultat - tværtimod.

Læg mærke til, at mens dollaren steg allerede fra 7 til 11 kr., kom 10 mio. flere amerikanere i arbejde. Beskæftigelsen er i fortsat stigning, hvor dollar-kursen dog stadig er 30%

højere nu end i 1979.

Jacob Møllerup nævner den svenske ledighedsprocent på 2,2, som den laveste i Vest-Europa.

Den laveste har nu Schweiz med under 1% i mange år, og de devaluerer ikke. Økonomien går bedst dér, hvor man ikke devaluerer, Schweiz, Tyskland, Japan og går dårligst i de lande, der fører devalueringspolitik.

Det danske ord for devaluering er pengeforfalskning, og det har aldrig ført til noget godt.

Knud Tholstrup

Hvem støtter partierne

Befolkningen bør have mulighed for at vide, hvilke interesseorganisationer, der støtter de politiske partier, siger Alfred Hansen fra Retsforbundet.

Retsforbundet vil i det nye Folketing fremsætte forslag om fuld offentlighed om de politiske partiers regnskaber, og forslag om forbud mod tvangsskrivning af bidrag til de politiske partier samt forslag om afskaffelse af stats-tidskund til de politiske partier, siger Alfred Hansen.

Dansk fiskeri – udenfor EF

Virkningerne for det danske fiskeri!

Hvis Danmark forlader EF, vil vi formentlig uden problemer kunne få en toldaftale med EF, der svarer til den norske. Det betyder, at ca. 80% af den danske eksport af fiskeprodukter til EF vil komme stort set toldfrit igennem.

Det store problem bliver, hvor mange fisk vi får mulighed for at fange.

Her har Danmark et væsentlig dårligere udgangspunkt for en fiskerilaftale end Norge. En stor del af det danske fiskeri foregår nemlig uden for den danske økonomiske zone – først og fremmest i Nordsøen – mens de andre EF-fiskere kun tager meget lidt hos os.

For de fiskere, der fanger spisefisk, er der ikke de store problemer, 90% af deres fangster tages i danske områder, så denne del af fiskeriet og fiskeindustrien vil ikke blive berørt.

Være ser det ud for industrifiskeriet. Af de ca. 1,3 mio. tons industrifisk, der fanges af danske fiskere, bliver kun ca. 50.000 tons taget i danske farvande – og

det er nok ikke realistisk at tro, at vi kan få en ordning med EF, så vi bevarer det nuværende fiskeri i Nordsøen.

Vi har kun lidt at handle med, og der råder i forvejen i de andre EF-lande en dyb uvilje over for det store danske industrifiskeri i Nordsøen, som efter deres opfattelse er til skade for fiskebestanden.

Selv om det danske industrifiskeri i Nordsøen stort set må ophøre, behøver virkningerne for beskæftigelsen dog ikke være så alvorlige, som man skulle tro.

I de store kuttere til industrifiskeriet (over 150 brt) var der i 1984 kun beskæftiget 812 personer, mens der til sammenligning var beskæftiget 6.403 pers. i kuttere under 50 brt.

Det er først og fremmest i fiskeindustrien og transporterhvervene, at man finder den store beskæftigelse ved industrifiskeriet. Og det vil uden tvivl være muligt at holde denne industri igang, selv om den ikke længere kan få sine forsyninger fra danske fiskere – den skal blot købe sine fisk fra de udenlandske fiskere, der overtager de danske

Poul Jensen

kvoter, og som har den samme interesse i at afsætte deres fisk.

Det er muligt, at dette betyder, at industrien må betale noget mere for at få sine forsyninger, men i så fald må staten gå ind med en støtte, der svarer til de ekstra omkostninger.

Hvad spisefiskene angår, er der som nævnt ikke det helt store problem, idet 90% af fangsterne sker på dansk område.

Det kan dog blive nødvendigt med statsstøtte for at erstatte de sidste 10% fisk, der bliver købt i udlandet.

Og hvad koster det så Danmark?

I den værste tænkelige situation vil tabet for

Danmark på fiskeriområdet blive 2,5 mia. kr. Dette tal opnås ved at gå ud fra følgende forudsætninger:

Industrifiskeriet ophører, og det samme gør de industrier, der producerer fiskemel/olie – det giver et tab på 1 mia. kroner.

De 20% af fiskeeksporten til EF, der ikke får den lavere told, bortfalder. Det giver et tab på 1,2 mia. kroner.

Der skal købes spisefisk til industrien for 300 mio. kroner.

Udover dette økonomiske tab vil der være tab i beskæftigelsen på ca. 800 fiskere og 4000 beskæftigede i følgende virksomheder.

Men det er nok ikke realistisk, at det går så galt.

Man må formode, at staten vil gøre en indsats for at redde beskæftigelsen på fiskemelfabrikkerne ved at give et tilskud til indkøb af udenlandsk fangede industrifisk. Hermed nedbringes faldet i beskæftigelsen til ca. 1.000 (de 800 i industrifiskeriet og 200 i værfter med videre).

Økonomisk vil denne løsning koste ca. 1,2 mia. kr. Det er lidt mere end i den første

opstilling, men der skal betales en pris for at holde beskæftigelsen i gang i de vestjyske fiskeribyer, hvoraf flere kun har små muligheder for andet arbejde.

Forestillingen om, at 20% af fiskeriekspor-ten vil forsvinde, fordi den skal betale told for at komme ind i EF, holder nok ikke. En del af fiskene vil kunne sælges til andre lande, og EF's told vil næppe udgøre mere end ca. 10% i gennemsnit, hvis man går ud fra den norske aftale.

Derfor er det nok rimeligt at regne med, at merudgiften ved at skulle betale told for denne del af eksporten vil kunne holdes under 100 mio. kr. om året.

Hertil skal lægges den tidligere nævnte udgift på 300 mio. kroner til at indføre spisefisk til den danske industri.

Udgiften på fiskeriet ved en dansk udtræden af EF kan under disse forudsætninger sættes til 1,5 mia. kr. Ved de værste tænkelige forudsætninger var udgiften sat til 2,5 mia. kr., og den endelige udgift vil så ligge et sted mellem disse to tal.

Poul Jensen

Offentlig tjeneste

Al offentlig drift er dyr.

DSB koster skatteyderne 3,6 mia. kr. eller over 2.000 kr. i tilskud fra hver familie på 3.

Den offentlige administration har ikke undergættet den almindelige rationalisering, som det har været nødvendigt i den private sektor. Intet tilskynder den – fordi ingen opnår personlig fordel af den, men det ville samfundet som helhed.

Den offentlige sektor må derfor underkastes

nødvendighedens lov.

Ingen vil være bedre til at finde ud af personale-besparende ændringer end de, der leder det offentlige i dag, hvis de er tvunget til det. Det kan ske på den simple måde, at ledere får beskædet om, at de i en årrække kun får lov til at ansætte 1 m/k for hver 2, der går af, indtil vi kommer ned på niveau med Schweiz, Tyskland og USA, der klarer sig fint med halvt så mange. Ingen skal fyres, og vi vil få råd til at betale mere for

Turismen

Varene sælges til de fremmede købere et godt stykke under importens en gros pris i pågældende land. Helt anderledes er det med turist-indtægter, hvor salget sker til fuld detailpris med fortjeneste i alle danske omsætningsled, og allermost får vi for varerne, når de serveres på tallerkener eller i et ølglas til manglede pris af eksportprisen.

Mens værelser ved Eksporthotellerne skal foranstaltninger nu nyde fremme, men mange eksport-artikler giver kun ringe netto-fortjeneste på grund af den hårde konkurrence.

omsfrie, så afkræves turister 22% moms af hotelsejeren. Det fordyrer overnatningen med 100-200 kr. pr. nat for et dobbelt-værelse, og er med til at forkorte opholdet, hvis turisterne da ikke helt udeliver og vælger lande uden hotel-moms.

Ophæv værelses-afgiften, så turisterne får penge til overs til andre køb.

Blot 10% flere turister vil give langt mere i valutakassen end staten får ind i moms. Dertil kommer større indkomster for alle i branchen.

Knud Tholstrup

Frihandel er fredspolitik

Retsforbundet arbejder for et åbent internationalt samarbejde.

Derfor ønsker vi at arbejde gennem og styrke organisationer som FN, OECD, GATT og Europarådet, netop fordi vi mener, at mange problemer, f.eks. på miljøområdet og U-landsområdet, kun kan løses ved et internationalt samarbejde.

Det bedste middel til at give U-landene mulighed for at løse sine egne problemer er at give dem mulighed for at handle på lige fod med I-landene – også på industrilandenenes egne markeder. Derfor vil Retsforbundet arbejde for fuld frihandel – en frihandel, der også er til gavn for Danmark med sin store udenrigshandel. Frihandel vil også være med til at mindske spændingerne i verden.

En forudsætning for frihandel og for at kunne føre vores egen udenrigs- og sikkerhedspolitik er, at vi frigør os fra EF og ikke deltager i unions-

dannelsen her.

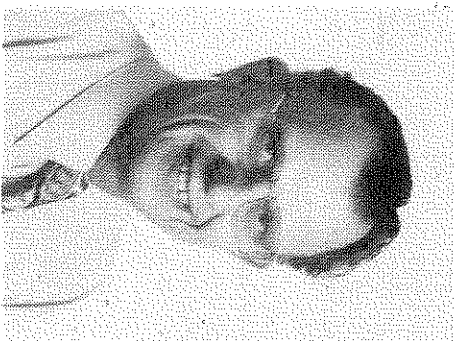
Netop EF, der er ved at udvikle sig til en tredje supermagt, er farlig for balancen og sikkerheden i verden. Vi behøver ikke en ny blok. Vi har blokke nok.

Sikkerhedspolitik er vi i øjeblikket medlem af NATO. Det accepterer Retsforbundet, men løbende må det ekspert-mæssigt undersøges, om der dukker bedre sikkerhedspolitiske alternativer op, og de beslutninger, der tages, må vi kræve større åbenhed om. Retsforbundet kan ikke acceptere stationering af fremmede tropper og kernevåben i Danmark i freds- og krigstid.

Retsforbundet ønsker, at Danmark aktivt skal arbejde for fjernelse af alle atomvåben i verden, og Danmark må gøre, hvad vi kan for at bremse oprustningen i det ydre rum og støtte ethvert initiativ til nedrustning og afspænding i verden.

Poul Gerhard Kristiansen

Grønne Overbud

J. P. Skou.

Først i 70-erne fik vi en miljølov, der efter den tids forhold var ganske udmærket. Den væsentligste fejl ved den var, at den i realiteten ingen konsekvenser havde, når den blev overtrådt. Derfor er mange uheldige forløb fortsat samtidig med, at en række nye problemer er kommet til. Problemer, som næppe var synlige for nogen for 15 år siden. Det er derfor nødvendigt, at loven er blevet strammet op, og at overtrædelse får meget alvorlige konsekvenser.

I den uboldbare situation, der har været omkring miljøproblemerne, er der kommet et væld af eksperter, som medierne ukritisk brugte uden at undersøge, om de havde den fornødne indsigt i det, de udtalte sig om. Det har medført en til tider meget følelsesladede debat og en stor frygt i befolkningen, men frem for alt har det ført til, at alle partier er blevet så grønne, så grønne, at ingen lænere kan skønne om, hvor grænserne for overbudspolitik går.

Det var Retforbundet, der i 1969-70 - før noget andet parti og før eksistensen af Kristeligt Folkparti - slog fast, at det principielt skal være forbudt at forurene, og at man derfor må kræve, at den, der forurener, skal betale og helst på en sådan måde, at forurenings ikke opstår. Det skal stadig gælde!

Mennesker og dyr forurener, og jo mere de ophobes, desto mere koncentreret bliver forureningen. Derfor er vi alle skyldige og må betale vor andel af både oprensningen og den løbende vedligeholdelse af et godt miljø, og derfor kan det heller ikke være gratis for skatteyderne - der jo har valgt politikerne - når Folketinget pludseligt og mere eller mindre i panik pålægger erhvervslivet incl. landbruget så store milliardbeløb i miljøinvesteringer over et kort åremål, at det i mange tilfælde vil føre til ruin eller flugt fra erhvervene. Havde loven haft de nødvendige konsekvenser gennem de seneste 20 år, ville erhvervslivet selvfølgelig have haft tingene i orden.

Retforbundet er meget stærk modstander af erhvervsstøtte, fordi det ødelægger et sundt

erhvervsliv, så det ikke kan klare sig i konkurrencen. De nødvendige miljøinvesteringer vil kun på meget langt sigt have mulighed for at give afkast. Derfor må der findes ordninger, så det er rimeligt muligt at klare investeringerne, så konkurrenceevnen bevares, og så det ikke har natur af erhvervsstøtte.

Havene omkring Danmark

Der synes nu endelig at være kommet en almindelig forståelse af, at det er uledningen af fosfor og kvælstof, der i fællesskab er årsag til algeforureningen og liltmanglen i vore kystnære områder. Byerne afleverer overskuddet af fosfor, og er rensningsanlæggene ikke i orden, som det ofte er tilfældet, leverer de også liltforbrugende organisk stof og ammoniak. Landbruget afleverer gennem udsivning fra jorden en masse kvælstof. Hvis én af grupperne holdt op med at forurene, ville der ikke være noget algeproblem. Dette er dog urealistisk. Derimod er det muligt for begge parter at reducere deres andel afgørende. Lettest er det at fjerne fosforet. Mange byer i verden har vist, at det er praktisk muligt. Her i landet er Silkeborg forlængst gået i spidsen, og den samme standard må kræves af alle andre byer incl. København, som med sin dårlige rensning ikke er uden skyld i liltmanglen nord for Sjælland sidste sommer. Yderligere har Vejle vist, at befolkningen selv kan hjælpe med ved at bruge fosfatfrie rengøringsmidler, når de nu ikke må forbydes på grund af EF.

Landbrugets forurening

Det er tankevækkende, at landbrugsproduktionen

ikke er væsentlig større, end den var for 20 år siden. Miljømæssigt er problemet det, at produktionen finder sted på færre enheder og med betydeligt større koncentration af husdyr. Til dette kommer, at udviklingen har gjort en vidtgående rationalisering og reduktion af arbejdskraften nødvendig, hvilket har medført, at gødning og ensilage opbevares længere i dag end for 25 år siden, og at man hovedsagelig af arbejdsbesparende grunde omdanner gødningen til gylle, der er let at sprede og let at forurene med.

Alle med indsigt i problemerne er enige om, at kilderne til landbrugs forurening ligger i disse forhold, både hvad angår nitratforureningen af grundvandet og udsivningen til de omgivende vande. Det er derfor rigtigt, at der netop gøres noget ved disse forhold, så vi i løbet af et kort åremål får en afgørende reduktion af denne forurening.

Da det er forurenere, der skal betale, vil det være at rette bager for smed, hvis man lægger en afgift på handelsgødningen, som man netop kan anvende, når planterne har behov for den.

Som et led i fjernelsen af landbrugets forurening finder vi, at det er helt fint med grønne bræmmer langs vandleb, men vi finder det ubøieligt og bureaukratisk, at de skal have samme bredder alle vegne, og vi finder, at landmanden skal kunne høste afgrøder fra disse arealer for at fjerne den næring, som planterne har optaget. Ellers nytter det ikke meget.

Vi er skarp modstandere af, at det offentlige skal kontrollere landmandenes mark- og gødningsplaner, fordi det er et indgreb i dispositionstretten, som ikke har noget med bekæmpelsen af forureningen at gøre. Gør landmanden klogt, søger han på eget initiativ for at have grønne marker så stor en del af året som muligt.

Vi er ligeledes modstandere af, at det offentlige skal bestemme, hvad der er marginalforer. Landmanden finder selv ud af, hvornår det ikke længere er rentabelt at dyrke en given afgrøde på et givet areal, og gennem oplysningsarbejdet kan kun han finde ud af, hvad der skal dyrkes i stedet.

Den politiske glæde over det nye begreb med marginaljordene skal nok ses som en god mulighed for at få den reduktion af produktionen, som EF kræver.

J. P. Skou

Kampen om jorden

Under denne overskrift skildrede Folketikkens Nødhjælp i sit blad 6/86, hvorledes befolkningen i alle u-lande undertrykkes af jordmonopol og spekulation. Det hed bl.a. i artiklen:

"Fra fælleseje til spekulationsobjekt

Oprindelig betragtede urfolkene jorden som en fælles ressource, man ikke kunne eje og handle med.

Den vestlige civilisations fremmarch betød en fundamental omvæltning på dette punkt. Den bedste jord blev først underlagt kolonherrenne og siden den lokale elite og internationale selskaber. Jorden blev matrikuleret, udstykket og under tiden til et direkte spekulationsobjekt.

I de fleste u-lande er der ikke ændret synsdeligt ved den skæve jordfordeling siden selvstændigheden. Derfor rejses kravet om jordreformer også mange steder, bl.a. på Philippinerne efter Marcos-diktaturets fald".

Her er også forklaringen på de gentagne oprør på Philippinerne. Officerne kommer fra godsejerkredse, der ikke vil

give slip på deres privilegier. Ligesom de russiske godsejere.

I Danmark er problemet mere skjult. Her har det blot medført, at unge landmænd er blevet rentelaver. I unge familier må begge ægtefæller arbejde (eller have - dagpenge) for at betale boligudgift og skatter. Særligt ser man det i Storkøbenhavn, hvor man må betale

en halv million eller mere for en byggegrund. Det betyder, at man resten af sit liv skal betale en rente på 50.000 eller mere om året til sælger eller långiver, der ikke har skabt jorden. Den jordrente, der her indkasseres, tilhører samfundet. De største formuer i hele verden er skabt ved passiv jordbesiddelse. Det er herved, der opstår social uret. Ikke ved det aktive erhvervsliv, som den forvruede flok socialister påstår. Hvis jordrenten gik ind til staten, som Retforbundet foreslår, ville vi have begyndelsen til en retfærdig stat, hvor skattebyrden i første omgang kunne llettes med 50 milliarder.

Kaj Harbøll

Frigiv Danmarks økonomi

Uanset valgets udfald vil der komme en devaluering af kronen, sagde medlem af Retforbundets forbundsråd Ib Christensen på partiets pressemøde torsdag.

Både Landbruksrådet og Industrirådet har næsten med rene ord krævet det, og hverken de eksporterende eller importkonkurrerende virksomheder kan leve med den løbende kroneopskrivning, som Danmarks binding til EMS'en afstedkommer.

Hvis EF ikke vil tillade den nødvendige justering af kronen, må vi udtrede af EMS'en og frigive kronen. Både hensynet til beskæftigelsen og betalingsbalancen gør det nødvendigt. Ingen regering bør kunne leve med den vækst i arbejdsløshed, der nu er udsigt til.

Den nødvendige følge-lovgivning bør bestå i en statsgrundskyld på 3%, i opbremsning af de offentlige udgifter, hvor det er socialt forsvareligt, samt i en konsekvent markedsøkonomisk og frihandelsvenlig politik.

En sådan politik vil

være egnet til at hindre inflation og kompensationskrav - den vil også være egnet til at holde renten nede og lede opsparring og investering til arbejdspladser i erhvervslivet i stedet for til passiv anbringelse. De borgerlige partier vil forgyldte erhvervslivet med tilskud og skatteprivilegier i håb om, at det vil føre til nye arbejdspladser, men uden sikkerhed for, at det vil ske.

De socialistiske partier vil have tvangsopparinger, kapitalstyring og offentlig produktion, som om staten var bedre til at drive erhvervsskønhed end den private sektor.

Både socialdemokraterne og de borgerlige vil underlægge Danmark EF's styring af vor økonomiske politik, hvor det, der er behov for, er det modsatte: At tilbagetrække vor økonomisk-politiske handefrihed på de valutariske, de handelspolitiske, de erhvervspolitiske, de pengepolitiske og de finanspolitiske områder, sagde Ib Christensen.

En tumling rejser sig altid

"Vær glad, når faren vejer hver evne som du ejer: Jo større sag, des tyngre tag, men desto større sejer!" Går støtterne i stykker og vennerne får nykker, så sker det blot, fordi du godt kan gå foruden krykker".

Disse Bjørnstjerne Bjørnsons trøstende ord faldt mig ind under gårsdagens lidt glædende afsløring af valgets resultat. Et Christiansborg summende af liv med sejrusrusens overmodige jubelytringer og skuffelsens bitre bemærkninger hos henholdsvis de fremad- og tilbagegående. Og så var der mætheden i bibliotekets læsestue - dér hvor Retsforbundet holdt til.

Den forudgående valgkamp havde ellers ikke løftet stører, for et så sviende nederlag. Der havde jo da meldt sig nye medlemmer under retfærdens banner, der havde været talrige henvendelser, og der var fra kredsene rekvireret agitationsmateriale i anseligt omfang. En rost præsentationsudsendelse havde vi haft - og en afslutningsdebat, vi skulle kunne være tjent med.

Nu må vi ej forfalde til Kingo's ord "Hvad er dog vel Verden - Iseskrog, Skarn og Fortrød - Forfængelighed!" Tværtom. Vi skal vise, at Retsforbundet slæes ikke sådan ud - selv om det i Det frie Aktuelt i forrige uge så smagløst udtryktes, at

Magt og holdninger

Under partilederbatten, da valget var udkrevet, sagde udenrigsministeren, at valget ikke udelukkende drejede sig om penge, men også om holdninger. Udenrigsministeren gav det udseende af, at der var et svælg mellem regeringspartierne + de radikale og den egentlige opposition. Men hvor stor er egentlig forskellen?

Et udtryk for at forskellen ikke er så forfærdelig stor, var vel tilstedeværelsen af Erhard Jakobsen, der på sin støjende facon og med stor entusiasme forsvarede regeringens politik.

Det er ikke så forfærdeligt mange år siden den samme herre var et højt skattet og højt råbende medlem af Socialdemokratiets folketingsgruppe, og der nedgjorde alle andre, der ikke ville som Socialdemokratiet.

Erhardt Jakobsen trives åbenbart lige godt i begge lejre, og er et levende udtryk for, at forskellen er ens og holdningerne udflydende. Et uhyggeligt eksempel på at magt og indflydelse tæller mere end holdninger.

Thyge Schak Nielsen

nekrologerne var skrevet i 1981. Lad blot andre spørge om vor berettigelse, stikle til den manglende tilslutning - lad dem blot tro, at vi er væltet omkuld efter at have søgt atter at tumle os på den politiske arena. Vi skal vise dem, at en tumling rejser sig igen! Den har nemlig en indre ballast, som vi har vort grundsyn, vore bæredygtige idéer.

Vi har en lille, grim plakat, der hedder "en ren linie", den er vistnok ment som et - omend noget søgt - indslag i miljødebatte. Jeg tror, det er vigtigt, at vi nu satter på en ren linie forstået som en mere stringent og markant fremføring af grundidéerne.

Andre partier henvender sig primært til en enkelt eller få interessegrupper, hvor vi er så bredt favnende, at den ganske menneskehed siges at være vor målgruppe. Under ingen omstændigheder vil jeg skråle med i koret om markedsføring a la sæbepulver, inkluderende etablering af en kunstig målgruppe. Men måske skulle vi indskrænke os og "pleje særinteresserne" personlig frihed, lige ret og statsmagts begrænsning - altså de gode, gamle dyder i Idéprogrammet - fremfor at sprede os ud i alle detaljspørgsmål. Der går nemlig ingen skår af vor hæderlighed ved at lade emnerne være

Mere end nogensinde har vi brug for sammenhold, medlemmer og opbakning, både moralsk og kontant. Og for arbejdskraft til at klare den underskriftsindsamling, der ligger forude.

Forbundsrådet skal formentlig på førstekommande møde drøfte hvordan, denne skal påbegyndes. Uanset bestemmelsen vil jeg her afgive et løfte. En natteime i forrige uge blev jeg ringet op af et tidligere meget fremtrædende medlem af partiet; han var dybt bekymret og snakkede bl.a. om dette praktiske gøremål. "Vil du atter være med til at samle ind? spurgte han. Det svar var da

blot et "Ja, selvfølgelig," men her skal det konkretiseres: for hver uge indsamlingen løber, lover jeg at samle 50 underskrifter. Det er muligt, ved jeg fra de to foregående gange. Skal vi ikke allesammen sætte os et mål for hver uge? Selv om det kan være svært.

En gammel bekendt sagde engang i anden forbindelse: "Det er ingen sag at gøre det, når solen skinner indeni - men når der er regn og tåge, så kommer sejren med overvindelsen".

- "..." men desto større sejer!"

Kirsten Lindberg

Retsforbundet

— et frihandelsparti

Protektionisme betaler sig ikke - men det gør frihandel.

I valgkampen i 1957 ville mange Venstre-mænd føre landbrugs-protektionistisk politik med kronenedskrivning, som har samme tilsigtede virkning som told på importen for at bremse denne.

Retsforbundet havde som frihandels-parti altid gået imod krone-nedskrivninger og var eneste parti, der gik imod de 30% devaluering i 1949. Ved at komme med i regeringen i 1957 døde alle devaluerings-forhåbninger, og tilliden til

den offentlige sektor efter John M. Keynes' teorier udvidet fra 498.900 til 748.800 uden reelt behov herfor. Da skatterne ikke længere slog til, blev der i 1976 - 82 optaget lån på 348 mia. 1986-kroner, som vi nu betaler 35 mia. kr. i rente af.

Da man efter 1982 opgav protektionisme gennem krone-nedskræmning faldt inflation og rente til det halve, og konkurrence-evnen blev så meget forbedret, at der siden er skabt 200.000 nye arbejdspladser.

Knud Tholstrup

Bryd med blokpolitikken

På et møde i Brønderslev søndag den 6. sept. sagde medlem af Retsforbundets forbundsråd Ib Christensen bl.a.:

Vægerne skal ikke lade sig skræmme af Schlüters og Helwegs trusler om et nyt folketingsvalg, hvis Tinget ikke sammensættes som det behager d'herrer.

Når vægerne har truffet deres afgørelse på tirsdag, er det det nye folketings pligt at samarbejde om løsningen af landets problemer: Massearbejdsløsheden, betalingsbalanceunderskudet, miljøet, retssikkerheden, skatterykket, jorden, spekulationen og den

partiers klasse- og blokpolitik. Staven må brydes over kapital- og organisationsinteresser samt EF-bindinger, der hindrer en anstændig økonomisk, social, miljø- og beskæftigelsespolitik.

Deri ligger de virkelige fælles interesser for det danske folk, sagde Ib Christensen.

Grundskyld

er en fornuftig skat, fordi den er let og billig at administrere og udelukker enhver form for skatteunddragelse.

Knyt en fast forbindelse til... RETSFORBUNDET

S værre end FRP

Med sit nye oplæg til indvandrer-politik har Socialdemokratiet gjort et ihærdigt og vellykket forsøg på at overhale Fremskridtspartiet højre om. Det siger Retsforbunds uidentitetspolitiske ordfører, Jan Møgelberg. Han betegner Socialdemokratets rapport som

meneskefiendisk, egoistisk og bedrevidende og tilføjer iøvrigt, at han godt kan forstå, at partiet har forsøgt at gemme rapporten til efter valget.

Der er i princippet ingen forskel på, om man som fremskridtsfolke ønsker at holde udlændinge ude af Dan-

Bidrag til Danmarks Retsforbund 1 august 1987: kr. 22.692,50
Ialt 1 1987: kr. 51.674,65
Sekretær-bidrag Ialt 1 1987: kr. 1.605,-
TAK FOR ALLE BIDRAGENE!
Med venlig hilsen
H. Grønbæk Lund
Landskasserer
Ladingsvej 9, Sah1
8850 Bjertingbro
CIR0 200 14 97

mark, eller om man vil underkaste dem den sindelagskontrol, der er lagt op til i den socialdemokratiske rapport. Faktisk forekommer det mig i visse tilfælde mere usmageligt at voldtage udlændinges kulturarv og tvinge dem ind i danske systembøks end helt at afvise dem, siger Jan Møgelberg.

på et møde i Fredericia, onsdag den 2. september, arrangeret af Folkebevægelsen mod EF, sagde Retsforbunds landsformand Poul Gerhard Kristiansen bl.a.:

med, at EF bestemmer over de fleste af de instrumenter, der kan bruges.
Når områder som handelspolitik, finanspolitik og valutapolitik styres af EF, er Danmarks muligheder for økonomisk selvbestemmelse stærkt indskrænket.
End ikke SF foreslår

for eksempel, at vi skal frigøre os fra EMS'en, der binder vores valuta og opskriver den kunstigt. Medlemskabet af EF er åbenbart på vej til at blive accepteret af SF. Så det lader til, at SF også er godt på vej til at ofre sin EF-modstand for at få del i et regeringssamarbejde med Socialdemokratiet.

Realiteten er den, at en frigørelse fra EF er en forudænnning for en selvstændig dansk økonomisk politik. EF-medlemskabet bremser en effektiv indsats imod de danske økonomiske problemer, og ekstra galt bliver det, når de sidste rester af økonomiske fordele forsvinder i løbet af kort tid, hvis ikke de allerede er forsvundet.

Retsforbundet er en garant for en kamp for at få Danmark fri- gjort fra EF og for et åbent internationalt samarbejde, sagde Poul Gerhard Kristiansen.

Den tredje mulighed

Aase Bak Nielsen foreskælder
1) bundgrænsen på skattebetaling hævet i stedet for enten
2) at uddele provenuet af 3% grundskyld i lige portioner til alle eller den tredje mulighed
3) at aftrappe indkomstska-ten med et lige beløb for alle skatteydere.
For mig er spørgsmålet, hvor vi får den største positive virkning, og det mener jeg, vi får med den tredje mulighed.

AA.B.N. har ret i, at det er de svageste, der er taberne i det nuværende samfund.

Løsning 1 - afvikler ikke den høje marginalskat, som er skyld i, at vi har 200.000 arbejds-løse.

Løsning 2 - opretholder systemet og uddelingen bliver blot en anden finansieringsform for støtten til de svageste.

Løsning 3 - giver samme resultat som 2 for lavindkomsterne, men aftrapper samtidig den høje marginalskat (fra neden), så vi kan få de 200.000

INDKALDELSE TIL DANMARKS RETSFORBUNDS LANDSMØDE

Herved indkaldes til ordinært landsmøde lørdag den 31. oktober og søndag den 1. november 1987 på Borris Landbrugsskole, 6900 Skjern
Foreløbig dagsorden for landsmødet :

Valg af dirigenter
Valg af afstemningsudvalg og referenter
Forbundsrådets beretning ved landsformanden, herunder eventuelle ændringer i arbejdsprogrammet
Beretning fra folketingsgruppen
Landssekretærens beretning
Redaktørens beretning om medlemsbladet
Beretning fra DRU og 1000-mandsforeningen
Regnskab ved landskassereren
Budget, herunder fastsættelse af kontingent, ved formanden for økonomiudvalget
Valg af redaktør til medlemsbladet
Valg af to revisorer og to suppleanter
Valg af landsformand, næstformand og forbundsråd
Indkomne forslag
Debat om den fremtidige politik
Eventuelt

Forslag til valgene på landsmødet kan i forvejen indsendes til Landssekretariatet.
Valg af landsformand, næstformand og forbundsråd finder sted om søndagen.

Forslag, der ønskes behandlet på landsmødet under punkt 1 "Indkomne forslag", skal være Landssekretariatet i hænde senest lørdag den 3. oktober 1987 - hvorefter den endelige dagsorden offentliggøres i Retsforbunds Presse/Vejen Frem og Ret og Frihed den 9. oktober 1987 og sendes til amts- og kredsformænd senest tre uger før landsmødet samt til anmeldte deltagere.

Husk : Kun medlemmer, som har betalt kontingent for 1987, og hvis anmeldelse er Landssekretariatet i hænde senest mandag den 26. oktober, har tale- og stemmeret på landsmødet.

Herluf K. Munkholm,
landssekretær

BERTELSENS POLERINGSSKAB (01) 50 08 51

Off institutioner * Buiik * Kontor * Fabrik

ARNE ENGELUND APS

»SNURRETOPPEN«
Søndergade 39 • Telefon 42 07 37
Danmarks-gade 44 • Telefon 42 22 92
9900 FREDERIKSHAVN

18.00 Middag
19.00 Frit samvær og fælles underholdning.

Søndag den 27. september:
Kl.

8.00 Morgenmad
9.00 Folketingsvalg - hvordan vinder vi valget - udsendelse af pressemeddelelse.

Dette er et DRU-stævne med kammeratligt samvær og hyggelig diskussion; her kan også du komme med dine meninger.
Stævnet er for alle, så meld dig bare til.

NB. Kursusudvalget forbeholder sig ret til ændringer i programmet, hvis et folketingsvalg indtræffer.

Tilmeldelse enten hos kursussekretæren Jesper Ladefoged, Akrogen 4G, st., 8500 Grenå, telefon 06 32 79 93 - eller landssekretæren Torkild Mads Larsen, Dejret Bygade 23, 8420 Knebel, telefon 06 35 24 05.

VALGET!

Resultatet af tirsdagens valg blev et Folketing, som vil gøre det meget vanskeligt at regere Danmark, i hvert fald efter de parlamentariske principper, som hidtil har været fremherskende. Men resultatet kan måske også fremtvinge det samarbejde om landets styre, som Retsforbundet har været fortalere for.

Det er imidlertid nu de andre partiers problem. Hvis vi tænker på vor egen lille Hassan, så kan valget kun opfattes som en katastrofe. Mange vil sikkert lægge skylden på partiets ledelse og kandidater og de har selvfølgelig deres del af ansvaret, for fører man valgkamp på grønne og røde argumenter, så kan man kun vente, at stemmerne går til grønne og røde partier. Men medlemmerne i almindelighed kan heller ikke sige sig fri for nogen skyld på grund af deres passivitet i perioden mellem valgene. Dertil kommer, at mange kandidater ikke har noget ønske om at komme i Folketinget og derfor næppe i alle tilfælde har ydet en helhjertet indsats.

Alle har således medansvar for resultatet og alle må være med til at træffe afgørelse om partiets fremtid. Det må blive det vigtigste spørgsmål på det kommende landsmøde. Men det er kun den principielle afgørelse, der kan ræfles på landsmødet, den virkelige afgørelse afhænger af den indsats, som medlemmerne er villige til at yde for partiet.

Navnlig vil en fortsættelse som parti stille enorme krav til medlemmernes arbejdsvilje. Alene indsamling af 20000 underskrifter vil stille store krav, især i betragtning af, at et nyt folketingsvalg før vinteren er omme er overvejende sandsynligt. At desuden genetablere tilliden til, at partioiet kan skabe sig en fremtid vil blive en ligeså stor opgave.

Alternativerne er enten at søge samarbejde med et andet parti eller at opgive egentlig partipolitisk virksomhed og i stedet satse på oplysning om partiets grundideer, eventuelt i samarbejde med Henry George Foreningen.

Det første alternativ er næppe realistisk, idet partiets medlemmers sekundære politiske synspunkter spredte sig over det meste af det politiske spektrum. Det sidste vil derimod ikke udelukke senere genoptagelse af egentlig partipolitisk aktivitet.

Disse synspunkter udelukker ikke, at andre muligheder kan komme på tale, så indtil landsmødet må partiets aktive medlemmer grundigt overveje de fremtidsmuligheder, der findes under hensyn til de arbejdsområde og andre ressourcer, der er til rådighed.

Valget er for så vidt frit, men afgørelsen bestemmes af arbejdsindsatsen.

jos

UDGIVET AF FORENINGEN
RETSFORBUNDETS PRESSE

Lyngbyvej 42, Kbh. Ø
Tlf. 01-204488
Giro 2 00 78 35

Kontortid: Mandag - fredag kl. 10 - 15

ABONNEMENT:
Kr. 165 årligt
(34 numre)

Forr.fører: Leif Madsen

ANNONCER: Kr. 1,50 pr. mm.
plus evt. særlig placering

Tryk: NOTAT 06 481600

REDAKTION:
Aage Johnsen (ansv.)
Kirsten Lindberg

Fattigdommen i Danmark

Den debat, der er opstået i kølvandet på rapporten fra Socialforskningsinstituttet om fattigdomsproblemerne i Danmark, viser i deprimierende grad, hvordan de kortsigtede politiske løsninger prioriteres langt højere end de langsigtede.

Man kan frygte, at diskussionen igen vil dø ud, når rapporten er kommet lidt på afstand og løsningen af de problemer, der afstedkommer og har afstedkommet den voldsomme stigning i fattigdommen herhjemme, er stadig lige langt væk. Og antallet af personer, der kan betegnes som fattige eller ligefrem tilhørende et pjalteproletariat vil være stigende.

Karakteristisk for debatten er jo, at der i al væsentlighed, men meget typisk, diskuteres her-og-nu løsninger, mens det mere langsigtede perspektiv gemmes væk, og især årsagerne til problemernes stigning får en meget lille plads. Dermed bliver der mere tale om lapperier, mindre om egentlige løsninger.

Allerede i rapporten peges på, at aldersfordelingen blandt de fattigdomsramte har ændret sig. Der er i det 30.000 personers store pjalteproletariat f.eks. tale om et meget stort antal yngre mænd.

Det er altså i meget høj grad fortidens synder, der nu afspejles. Det er de uløste boligproblemer, de uløste beskæftigelsesproblemer og de uløste uddannelsesproblemer, der dukker op nu i form af forliste eller havarerede menneskeskæbner. Den megen tale - ikke mindst sidst i 70'erne og først i 80'erne - om at vi ville tabe en stor del af den unge generation på gulvet, hvis ikke der blev gjort en ekstra indsats, er nu blevet til mere end snak. Det er altså ikke et problem, som den nuværende regering eller det nuværende folketingsflertal alene kan gøres ansvarlig for. An-

Poul Gerh. Kristiansen

de kan betale. Boligudgiften er steget meget de senere år, hvilket ikke mindst de unge og de mindstbemidlede mærker.

Der kræves en stor indsats på disse områder. En indsats, der kræver en ændret bolig- og økonomisk politik, men ikke mindst anderledes stor investering i uddannelse - ikke mindst i ny teknologi og i erhvervsuddannelserne. Også en større investering end den nuværende regering og det nuværende folketingsflertal lægger op til. Det er positivt at give uddannelserne fri, men det hjælper ikke meget, hvis ikke bevillingerne følger med. Og en sådan indsats er såvel i den enkeltes interesse som i samfundets, fordi den er fremtidstrettet. Den vil tjene sig selv ind både menneskeligt og økonomisk.

Fattigdomsproblemerne er ikke kun et her-og-nu problem. Det kan hurtigt blive et endnu større problem i fremtiden, hvis ikke der sættes ind mod de ting, der skaber dem.

Poul Gerhard Kristiansen

Yves Tremblay - Sept 11, 1987

1.1. (Peng) Repeal an adverse vote in Parliament the whole thing must then oppose the state activity to political parties, want parties to publish their sources of income and on equal compulsory contributions to political parties

(Q) What is the end to this money as advertising on TV and Radio

(A) We have had in this election. We must get out and fight, more the next election

1.2. (T) Small scale financing is recommended for business firms and for unemployed firms

(R) About advertising expenses, its tax deductibility and its limitation

(H) This measure entails the freedom of Bennett's Radio and TV

1.3. (Q) In contrast to the Progress Party, the Justice Party wants freedom to remain under

Bennett administration with freedom for local freedom

(H) Why did the Justice Party go as badly in the election? Does Bennett have the for the Justice Party? How? Bennett is afraid of the national meeting Nov-30

(T) Says the Justice Party needs public support, wants debate on this subject

(H) Secularity of the currency has been called on the cause of Bennett's prosperity. The whole people other causes, funds to prosperity is nations that have not developed.

(H) The Justice Party will make a proposal for publishing political parties' finances, for better compulsory contributions and making state subsidies to political parties

1.4. (H) Explores the effect of withdrawal from EEC on the socialist feeling and identity

(Q) How likely is to reduce number of government employees by taking on one for each ten that leave

(T) Says there is no discouraging by taking on level and national prices

(T) Endorses free trade and disarmament, wants no foreign troops in Bennett

1.5. (Q) A question on the political things

(H) Says that was common to the whole has been prosperity of the socialist. Generally it is the result of the

(T) Secularity of the union will come Bennett wants to be free from control by EEC

1.6. (H) On effect of Justice Party members to raise expenses and not meet goals

p 6 (Pats) In a period with a series of devaluations of currency, unemployment and inflation rose, since devaluations stopped in 1982 they have both gone down

(Magg) Finds no difference between the major parties; calls Jacobson who was spokesman for one then for the other

(Bridg) The Justice Party is prepared to cooperate with other parties on the new Parliament. Grundskeg is a sensible, easily administered and cannot be evaded

p 7 (S) The Progress Party wants to keep foreigners out of Denmark. The Social Democrat Party would let them in subject to rigid control. Which is worse?

(EF) The Justice Party will battle to get Denmark free from E.F

(Ben) Considers 3 methods of applying 3% gradually; 1st, favors the ideal which he says will eliminate unemployment.

(Gmel) Information about Justice Party national meeting Nov 30. Dec 1

(PRL) Notes of speech given meeting Sept 20-27

p 8 (Valg) Speech party thinks only if it is in interest the election must be seen as a catastrophe. For the Justice Party to continue as a political party will require much effort. Alternatives are to seek cooperation with another party or to concentrate our efforts on educating the voters - matters for the national meeting to consider

(Fattig) Discusses poverty in Denmark. While short-sighted remedies are proposed the cause is left to keep creating poverty in the future